

Cioburi de oglindă

Valentin DULCE s-a născut la 10 octombrie 1957 în Cornești, raionul Ungheni. În anul 1979 a absolvit Facultatea de Jurnalistică a Universității de Stat din Moldova. Activitatea profesională și-a început-o în calitate de redactor la Compania Tele-Radio Moldova. Pe parcursul anilor (între 1987 și 1992) a activat în cadrul mai multor publicații, între care ziarele „Tinerimea Moldovei”, „Curierul de seară” și Agenția de Știri Moldova-press. În anii 1998-2000 a deținut funcția de secretar II și prim-secretar, Șef al Centrului Cultură și Presă de la Ambasada Republicii Moldova în Federația Rusă. Din luna octombrie 2000, după acordarea statutului de „azilant politic”, s-a stabilit cu traiul la New-York, SUA. Este autor al mai multor texte pentru cântecele semnate de compozitorul Ian Raiburg și interpretate de Ion Suruceanu, Olga Ciolacu, Anastasia Lazariuc, Fuego ș.a. În toamna anului 2014, la Chișinău a fost editat primul său CD cu titlul *Asta-i viața noastră...*

Valentin DULCE

Cioburi de oglindă

Versuri

Ilustrații de Vasile BOTNARU

CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.
Tel./fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md
cartier.md

*Cărțile Cartier pot fi procurate online pe shop.cartier.md
și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
Cartier eBooks pot fi procurate pe eBooks, Barnes & Noble și cartier.md*

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.
E-mail: librariadincentru@cartier.md
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 022 24 10 00.
E-mail: librariadinhol@cartier.md
Librăria online, shop.cartier.md, tel. 068 555 579.
E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România
Tel./fax: (021) 210 80 51
E-mail: romania@cartier.md

Taxele poștale sunt suportate de editură. Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Editor: Gheorghe Erizanu
Lector: Serafim Anghel
Coperta: Vitalie Coroban
Design/tehnoredactare: Valeria Idjilov
Prepress: Editura Cartier
Tipărită la Bons Offices

Valentin Dulce

CIOBURI DE OGLINDĂ

Ediția I, iunie 2018

Autorul aduce sincere mulțumiri lui Vasile Botnaru și Valentinei Ursu,
pentru bunăvoința de a contribui la apariția acestei culegeri

© 2018, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.
Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții
Dulce, Valentin.

Cioburi de oglindă: Versuri / Valentin Dulce; il. de Vasile Botnaru;
cop.: Vitalie Coroban. – Chișinău: Cartier, 2018 (Tipogr. „Bons Offices”). – 152 p. –
(Colecția „Cartier Varia”, ISBN 978-9975-79-889-1). 300 ex.
ISBN 978-9975-86-284-4.

821.135-1(478)-1

D 88

*Nepoților mei, Sebastian și Robert,
celor două aripi, care îmi mențin zborul
la altitudinea fericirii*

Durere

Ni se subție neamul
 nu știu cum...
Tot mai puțini
 ne adunăm la masă...
Strămoși-s duși
 pe ultimul lor drum,
Iar cei mai tineri
 nu mai vor acasă...

Ni se subție neamul
 nu știu cum –
Ne tot vorbim,
 dar... nu ne auzim.
Ideile
 s-au prefăcut în scrum –
Le-am pus pe foc,
 doar ca să ne-ncălzim...

Ne-mpotrivism, ne ardem,
 ne lovim
Cu-nverșunare
 fără de izbândă,

De am ajuns
 în ochi să ne privim
Ca-n niște cioburi risipite
 de oglindă...

Ni se subție neamul...

Dor de colind

(după o pictură de Sergiu Puică)

...Zăpezile

coboară de pe creastă

Și parcă tot pământul

îl cuprind...

Tu să m-aștepți deseară

la fereastră,

Poate-am să vin (într-un târziu)

să te colind...

„Potop e înapoi

și înainte”,

Cumplit e gerul

și e drumul lung...

Dar tu, te rog,

să mă aștepți cuminte,

Căci m-am pornit

și poate-am să și-ajung...

Cât va dura

această așteptare?

Poate un an,

ori, poate, înzecit...

Gutui să pui,
 în loc de felinare,
Căci mi-i deajuns
 cât tot am rătăcit.

...Zăpezile
 coboară de pe creastă
Iar undeva-i apus de soare
 purpuriu...
Tu să m-aștepți, Moldovă,
 la fereastră.
Poate-am să vin...
 Să te colind...
Într-un târziu...

Situația la zi

...A obosit furia
să se zbată

În mrejele
acestui veac nebun –

Își caută ieșirea,
copiată

De pe calibrul unei țevi de tun...

Drum lung

De ACASĂ pân-ACASĂ
Dorul inima-mi apasă
Și o face să se zbată
Mai altfel ca altădată...

Atitudine

Eu nu pot să renunț la demnitate!
Se-mpotrivește sufletu-mi rebel.
Drapelul sus, mi-l flutur pe cetate,
Ca un oștean – la cel mai mic apel...

...Nu agreez lichele și canalii,
Nici farisei, cu neamul lor cu tot –
M-avânt în luptă fără ezitare
Și la mârłani le dau cu pumnu-n bot!...

Zbor frânt

Mă fură noaptea,
 Să mă scalde-n vise,
 Să mă scufunde-n haosul
 stelar...
...Ca două aripi – brațele întinse
 În calea cronometrului
 fugar.

M-așteaptă toamna –
 Vrea să-și cearnă bruma
 Peste-amintiri și gânduri,
 ce le am...
...În vânt se zbate, încordându-și struna,
 O frunză singuratică
 pe ram.

Mă paște așteptarea-n orice clipă –
 Ar vrea cu insistență să-mi recite
 Poemul scris, pe-o frunză
 rătăcită,
Cu pana smulsă dintr-o aripă
 zdrobită...

Mă poartă gândul...

Mă poartă gândul
(pentru-a câta oară!?),
Ca-ntr-un subiect
din vechile povești,
Acolo, unde,
într-un miez de țară,
Își duce viața
târgul meu – Cornești...

Văd, ca aieva,
uliți cum coboară
Din deal la Bogus,
până jos, la gară,
Văd cărăruși,
ce-n toată ziulica,
Printre salcâmi
aleargă-n sus –
la Frumușica...

Și... parcă-l văd pe tata,
cum, ieșind din primărie,
Prin târg își plimbă
chica argintie...

Văd poarta casei,
străjuită de fântână,
Ce-atât de-aproape mi-e...
Și-atât mi-e de străină.

Sunt supărat pe tine, țară!

Sunt supărat pe tine, ȚARĂ!
Sunt NE-MAI-SPUS de supărat!...

Știu cât de mare e păcatul,
Dar... îmi asum acest păcat!

Sunt supărat pe tine, ȚARĂ!
Sunt foarte, foarte supărat,

Că m-ai făcut să plec din tine,
De parcă m-ai fi avortat...

...Nu sunt în drept a-ți cere socotelă,
Nici să te chem (O, ȚARĂ!) la respect,

Dar grabnica și lașa-nstrăinare,
Oricât aș vrea, eu nu pot să ți-o iert!..

...Poate-aș putea să merg la compromisuri
Și visele-mi să le culeg din scrum,

Dar cum să-ți iert că mi s-au dus părinții
Nepetrecuți pe ultimul lor drum?

Cum pot să-ți iert că mi-au crescut copiii,
Înveșmântați în haină de nesomn

Și c-au ajuns în stare să tresară
La orice zbârnâit de telefon?

Cum a putut să-ncapă-n tine
Atâta spumă de străini,

Iar tu pe noi, pe cei „de-ai casei”,
Ne-ai smuls cu tot cu rădăcini?

Tu, ȚARĂ, știi cum e să plângi în disperare,
Spărgând DESIȘUL FRUNZELOR DE DOR,

Poate cumva s-ajungă pân-la tine
Și ruga mea de fiu rătăcitor?..

...Sunt supărat pe tine, ȚARĂ!
Sunt NE-MAI-SPUS de supărat!

Dar... te-am visat ast' noapte iară
Și... pentru toate te-am iertat.

În Țara mea

În Țara mea
(gură de rai, odată)
Se zbate visul –
Vrea ca să străbată
Spre-o altă lume
Și spre-o altă soartă...
...Dar trenul e plecat
Și e pustie gara.
Nebunilor!
Voi ce-ați făcut cu Țara?!
De-atâta greu
Și-atâta suferință,
În Țara mea
Nu mai e loc
Pentru CREDINȚĂ...

...E stinsă lumânarea
Și-i împietrită ceara.
Nebunilor!
Voi ce-ați făcut cu Țara?
În Țara mea
De doine și balade,
În vatră focu-abia
Dacă mai arde...